

РЕШЕНИЕ

№ 25923

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5457** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Б. А. срещу Решение № 357/28.01.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12219/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 2 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № BG2023/5800-769/НП/04.04.2024 г., издадено от заместник-директорът на ТД митница С..

С посоченото НП на Д. Б. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 990 лв. на основание чл. 233, ал. 1, вр. с ал. 3 и ал. 6 от Закона за митниците (ЗМ).

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Сочи се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адв. Бозов, който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. С., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на

представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че около 10:30 часа, на 11.11.2023 г., в салон „Заминаване“ на летище С. бил Д. А., който бил регистриран пътник за полет № FR1731 от С. (България) до Л. (Кралство Великобритания). Той се насочил и преминал през „Зелен коридор - нищо за деклариране“.

Служители на дирекция „Сигурност“ към „СОФ Кънект“ АД (лицензиран летищен оператор), след проверка на скенер, подали сигнал към митническите органи, че в чекирания багаж на А. се съдържат акцизни стоки - цигари, чийто износ, съгласно чл. 33, ал. 2 от Закона за тютюна и тютюневите изделия, бил забранен.

Длъжностните лица към Главна дирекция „Гранична полиция“ отправили искане за съвместна проверка до Началника на митнически пункт „Аерогара С.“. Митнически служители поканили Д. А. в специализирано помещение, където пристъпили към проверка на регистрирания на негово име багаж. Върху последния бил прикрепен багажен етикет, който съдържал номер и дата на полета, имената на пътника, номер на багажния етикет и два информационни баркода. В присъствието на лицето куфарът му бил отворен и претърсен. В него били установени 23 (двадесет и три) стека, всеки от които се състоял от 10 броя цигарени кутии, всяка от които съдържала по 20 къса цигари. Общото количество цигари възлизало на 4600 къса. Потребителските опаковки, върху които се наблюдавали отличителните белези на марката „DUNHILL“, били облепени с валиден бандерол за платен акциз в Република България, с обозначена единична цена от 6,50 лв.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в протокол с №23BG005106M042263/ код на МУ/ГКПП BG005106/11/11/2023 г., с който намерените в багажа на А. акцизни стоки, чийто износ бил забранен, били иззети. Като приложение към този документ за задържането на цигарите била съставена и разписка с № 23014863. Книжата били подписани от служителите, участвали в контролната дейност и от жалбоподателя, който вписал в тях, че няма възражения.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от Закона за митниците, в хода на контролната дейност били изискани писмени обяснения от лицето. В тях той посочил, че откритите в личния му багаж стекове цигари е закупил от [населено място] и са предназначени за лично ползване.

Бил съставен АУАН № BG11112023/5800/М-1538/11.11.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и описаното нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора на 04.04.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 22.04.2025 г. /вх. № 139835/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава

следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Както правилно е приел и СРС в решението си АУАН и НП съдържат пълно и непротиворечиво описание на деянието, с което е осъществен съставът на нарушението по чл. 233, ал. 1, вр. с чл. 3 от ЗМ. Фактическите констатации, послужили за издаване на АУАН, както и на НП се съдържат в протокол от извършена проверка по реда на ЗМ. Безспорно е установен моментът на извършване на деянието, както и вида на акцизната стока, която е била намерена в багажа на санкционираното лице и нейното количество. От касатора не са ангажирани никакви доказателства, оборващи установеното от митническите органи при извършената проверка.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките. Според чл. 233, ал. 3 от ЗМ, когато за извършване на нарушението по ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия - от 200 до 250 на сто от продажната им цена.

С чл. 33, ал. 2 от Закона за тютюневите изделия, е забранен износът или изпращанията до друга държава - членка на Европейския съюз на тютюневи изделия, облепени с български бандерол освен в случаите, когато това е предвидено със закон.

В случая е безспорно установено, че касаторът е направил опит да пренесе цигари, представляващи тютюневи изделия, които са били облепени с български бандерол, без да декларира същите по законоустановения ред пред митническите органи, с което е осъществил състава на нарушението на чл. 233, ал. 1, вр. с ал. 3 от ЗМ. Значителното количество цигари в багажа на касатора са открити едва като резултат от извършената контролна проверка от митническите органи. Не може да се приеме, че пренасяните цигари са били за лична употреба, доколкото тяхното количество е много над допустимите количества по чл. 4в, ал. 1, б "а" от ППЗАДС /до 800 броя къса/.

Правилно е определен размерът на наложената глоба 2 990 лв., представляващ 200 % от общата продажна цена на стоките, като той съответства на законоустановения минимум в чл. 233, ал. 3 от ЗМ.

Правилно е приложена и разпоредбата на чл. 233, ал. 6 от ЗМ, според която стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са. След като е било установено, че е налице контрабанда по смисъла на чл. 233, ал. 1, вр. с ал. 3 от ЗМ, то са били налице предпоставките за приложение на нормата на чл. 233, ал. 6 от ЗМ и отнемане на процесните стоки в полза на държавата.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 357/28.01.2025 г., постановено по нахд № 12219/2024 г. на СРС, НО, 2 състав.

ОСЪЖДА Д. Б. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, да заплати на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ТД Митница „С.“ сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.